

Co nového přináší nová vyhláška č. 73/2010 Sb.? (4. část – dokončení)

Ing. Jaroslav Melen, soudní znalec z oboru bezpečnosti práce se specializací v elektrotechnice

V doprovodném textu k 1. části příspěvku jsem uvedl, že na tom, jakou podobu doznala vyhláška č. 73/2010 Sb. (dále jen Vyhláška), mělo vliv nepochybně nejen připomínkové řízení.

Stojí za to, aby čtenáři věděli, jak se nový předpis připomínkoval, což je zřejmé z předkládací zprávy.

Z ní uvádím pro poučení elektrotechnické veřejnosti některé zajímavé pasáže:

Návrh vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařízení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti (vyhrazená elektrická technická zařízení) je předkládán z důvodů věcné naléhavosti na úseku vyhrazených elektrických technických zařízení (dále jen VETZ). Účelem navržené vyhlášky je na přechodnou dobu³⁵⁾ upravit VETZ, k čemuž se využívá dosavadní zákonné zmocnění obsažené v ustanovení § 7b odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění zákona č. 124/2000 Sb. a zákona č. 253/2005 Sb.

Návrh Vyhlášky byl rozeslán do meziresortního připomínkového řízení se zúženým okruhem 32 připomínkových míst. Zúžení povolil podle čl. 76³⁶⁾ legislativních pravidel vlády ministr a předseda legislativní rady vlády JUDr. Cyril Svoboda dopisem z 21. července 2008 čj.: 12516/08-LRV.

V meziresortním připomínkovém řízení byla obslána tato připomínková místa: ministerstva financí, vnitra, obrany, dopravy, průmyslu a obchodu, zdravotnictví, pro místní rozvoj, Český báňský úřad, Odbor kompatibility Úřadu vlády ČR, krajské územní samosprávné celky, ústřední odborové orgány, ústřední orgány organizací zaměstnavatelů a Hospodářská komora ČR (HK ČR).

Připomínkové řízení probíhalo v době od 13. srpna do 2. září 2008³⁷⁾.

Zásadní připomínky uplatnilo sedm připomínkových míst, a to: ministerstvo průmyslu a obchodu (MPSV), ministerstvo vnitra, Český báňský úřad, kraj Vysočina, Svaz průmyslu a dopravy ČR, Hospodářská komora ČR a Českomoravská konfederace odborových svazů.

Zásadní připomínky se týkaly těchto okruhů:

- A) Připomínky, které požadují, aby nebyla Vyhláška vydávána a legislativní práce na ní byly zastaveny a věc byla řešena až v souvislosti s vydáním nového zákona o bezpečnosti vyhrazených technických zařízení (VTZ).
- B) Připomínky k věcnému obsahu regulace VETZ.
- C) Připomínky právní a legislativní povahy vztahující se k nenaplnění nebo překročení použitého zákonného zmocnění.
- D) Připomínky k obsahu hodnocení dopadů regulace (RIA – Regulatory Impact Assessment).

K bodu A):

Tyto připomínky uplatnily Svaz průmyslu a dopravy ČR, Hospodářská komora ČR, Českomoravská konfederace odborových svazů a kraj Vysočina.

Svaz průmyslu a dopravy ČR vycházel z RIA a požadoval, aby se postupovalo podle varianty I, tzn. podle dosavadní vyhlášky č. 20/1979 Sb., kterou se určují VETZ a stanoví se některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů, jež by tedy měla zůstat nadále v platnosti.

Stejně stanovisko zaujala i HK ČR.

Českomoravská konfederace odborových svazů považovala návrh Vyhlášky za nesystémový; nesystémovost spatřovala v tom, že bylo navrženo vydat Vyhlášku pouze s dočasnou dobou platnosti.

Kraj Vysočina návrh Vyhlášky odmítl; žádal, aby zůstala zachována vyhláška č. 20/1979 Sb., ve znění pozdějších předpisů, popř. aby byla tato dosavadní vyhláška novelizována. Pro případ, že nebude akceptována tato jeho základní připomínka, uplatnil další zásadní věcné připomínky.

K bodu B):

Věcné připomínky k obsahu regulace VETZ uplatnil kraj Vysočina³⁸⁾. Vztahovaly se k přílohám č. 1 a 2, které jsou součástí návrhu Vyhlášky.

Zpřesňující připomínku právní povahy uplatnil rovněž Český báňský úřad; požadoval, aby se v poznámce č. 8 (v předloženém návrhu jde o poznámku pod čarou č. 6) odkázalo rovněž na ustanovení § 8a zákona

č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu C):

Ministerstvo vnitra uplatnilo připomínky k jednotlivým ustanovením týkajícím se překročení nebo nesprávného naplnění zákonného zmocnění. Vytýkalo, že obsah v připomínkovém řízení projednávaného návrhu přílohy č. 2 k Vyhlášce pod písm. D lze chápat jako protiústavní, a to pro rozpor s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

K bodu D):

Ministerstvo průmyslu a obchodu uplatnilo zásadní připomínky k tomu, že není řádně odůvodněna naléhavost navržené právní úpravy na přechodnou dobu³⁹⁾ a že jsou nedostatečně vyčísleny dopady navržené úpravy na dotčené subjekty.

Ministerstvo vnitra dále poukázalo na nedostatky ve zpracování RIA.

Aniž byla o stanovisko žádána, zaslala stanoviska tato připomínková místa: ministerstvo zahraničních věcí (neuplatnilo připomínky) a Elektrotechnický svaz český.

K návrhu Vyhlášky neuplatnilo žádné připomínky 14 připomínkových míst. Jednalo se o ministerstva pro místní rozvoj a zdravotnictví, hlavní město Prahu, kraje Liberecký, Zlínský, Moravskoslezský, Olomoucký, Královéhradecký, Plzeňský, Karlovarský, Jihomoravský, odborový svaz pracovníků dopravy, asociaci samostatných odborů a Konfederaci umění a kultury.

K návrhu vyhlášky se nevyjádřila čtyři připomínková místa, a to kraje Středočeský, Jihočeský a Ústecký a konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů⁴⁰⁾.

8. října 2008 bylo provedeno vypořádání uvedených zásadních připomínek uplatněných k návrhu Vyhlášky.

Na vypořádací poradě byl předložen upravený pracovní text návrhu Vyhlášky, který reagoval jak na připomínky k věcnému obsahu regulace VETZ, tak i na připomínky právní a legislativní povahy. Na základě výsledků jednání vypořádací porady byl návrh Vyhlášky dále upraven.

³⁵⁾ Původní návrh předpokládal, že by navrhovaná Vyhláška pozbyla platnosti 31. prosince 2011. V té době měl už platit nový zákon o bezpečnosti provozu VTZ.

³⁶⁾ Citace 1. věty: „Předseda legislativní rady může na návrh člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy výjimečně pro jednotlivé případy změnit lhůty stanovené těmito legislativními pravidly nebo omezit okruh připomínkových míst anebo stanovit, že se připomínkové řízení neprovede.“ V čem asi byla ona výjimečnost je i pro mne tajemství.

³⁷⁾ Podle čl. 16 odst. 2 legislativních pravidel vlády činí lhůta pro sdělení připomínek 15 pracovních dnů ode dne vložení návrhu vyhlášky do elektronické knihovny, pokud orgán, který návrh vyhlášky k připomínkám předkládá, nestanoví lhůtu delší. Proč ta rychlost na „okurkovou sezónu“? To je i pro mne záhadou.

³⁸⁾ Co na to, byť jen v některých krajích, organizovaní elektrikáři?

³⁹⁾ Původní návrh předpokládal, že by navrhovaná Vyhláška pozbyla platnost 31. prosince 2011. V té době měl už platit nový zákon o bezpečnosti provozu VTZ.

⁴⁰⁾ Že by v těchto krajích nebyli elektrikáři?

Oproti návrhu Vyhlášky projednanému v zúženém meziresortním připomínkovém řízení byl návrh celkově zpřesněn:

- Bylo zúženo zákonné zmocnění jen na ustanovení § 7b odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 174/1968 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- Byl upraven § 1 tak, že jeho obsah byl redukován.
- Specifikace VETZ v § 2 odst. 1 písm. a) byla, odhlédne-li se od toho, že byla doplněna VETZ pro přenos elektrické energie, vymezena stejně, jako je tomu v § 2 písm. a) vyhlášky č. 20/1979 Sb.
- Původně uvažovaná příloha č. 3 byla z návrhu Vyhlášky vypuštěna a obsah přílohy č. 2 byl redukován a věcně upraven ve vztahu k působnosti organizace státního odborného dozoru (SOD), co se týká uvádění do provozu VETZ třídy I. na základě odborného a závazného stanoviska této organizace.
- Ze sémantického hlediska byl vyjasněn a zaznamenán význam pojmů *rozvod elektrické energie* a *elektrická instalace* a bylo shledáno, že je důvodné zachovat v návrhu Vyhlášky oba tyto pojmy.
- V poznámce pod čarou č. 6 v příloze č. 2 se odkazuje rovněž na vyhlášku č. 75/2002 Sb., o bezpečnosti provozu elektrických technických zařízení používaných při hornické činnosti a činnosti vykonávané hornických způsoby.
- Návrh Vyhlášky byl rovněž celkově legislativně technicky upraven.
- Bylo zpřesněno odůvodnění návrhu Vyhlášky, včetně závěrečné zprávy o hodnocení dopadů regulace (malá RIA); bližší finanční dopady na podnikatelskou sféru však nebylo možné vyčíslit.

V takto upravené podobě byl návrh vyhlášky na vypořádací poradě 8. října 2008 po obsahové stránce s dotčenými připomínkovými místy, která uplatnila zásadní připomínky, dohodnut.

Odborné stavovské sdružení Elektrotechnický svaz český vydání nové Vyhlášky podporuje, což jeho zástupce na vypořádací poradě uvedl.

Svaz průmyslu a dopravy ČR, Hospodářská komora ČR, Českomoravská konfederace odborových svazů však 8. října 2008 setrvaly na svých stanoviscích a nechťely, aby byla nová Vyhláška, která by nahradila dosavadní vyhlášku č. 20/1979 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vydána.

K žádosti ministerstva práce a sociálních věcí z 1. dubna 2009 proti Svazu průmyslu a dopravy ČR a Hospodářské komoře ČR, zda jejich odmítavá stanoviska s pokračováním v dalším legislativním procesu k návrhu Vyhlášky o VETZ trvají, bylo dopisem Svazu průmyslu a dopravy ČR z 6. dubna 2009 čj.:

87/2009/GŘ a dopisem Hospodářské komory ČR z 7. dubna 2009 čj.: 79/1100/2009 ministerstvu práce a sociálních věcí oznámeno, že na svých původních odmítavých stanoviscích v současné době již netrvají⁴¹⁾.

Nesouhlas Českomoravské konfederace odborových svazů s pokračováním v dalším legislativním procesu ohledně právní úpravy VETZ trvá.

Současně jsem chtěl znát rovněž informace o projednávání návrhu Vyhlášky v pracovních komisích legislativní rady vlády, potažmo stanovisko předsedy legislativní rady vlády v této věci.

O podání těchto informací jsem požádal 29. března zprávou tohoto znění:

„Prosím o podání informace o projednávání dokumentu *Návrh vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařazení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti* – datum poslední úpravy 15. května 2009 – v pracovních komisích legislativní rady vlády, potažmo o stanovisku předsedy legislativní rady vlády v této věci, a to v jejich plných zněních.“

V anotaci dokumentu se uvádí:

Prováděcí právní předpis k zákonu č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, upravující podmínky provozování VETZ.

Ve vyhlášce č. 73/2010 Sb. to nenalézám. Příloha č. 2 k Vyhlášce v bodu 5 uvádí:

Zařízení třídy I. lze uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska⁶⁾ organizace SOD.

Termíny provozování a provoz lze pokládat za synonyma, ale *uvedení do provozu* rozhodně není jejich synonymem.

Zmocnění k vydání Vyhlášky bylo dáno ustanovením § 7b odst. 1 zákona č. 174/1968 Sb., jímž MPSV stanoví:

- a) která technická zařízení v působnosti orgánů a organizací státního odborného dozoru (§ 3) se považují za vyhrazená, a zároveň určí jejich zařazení do tříd, popř. skupin;
- b) bližší podmínky kladené na vyhrazená technická zařízení, **pokud jde o** úroveň jejich bezpečnosti, umístění, montáž, opravy, **provoz**, prohlídky, revize, zkoušky a provozní dokumentaci.

Plnění zmocnění bylo podle mého názoru chybně redukováno výlučně na situaci **uvedení do provozu**. Přitom zákon č. 174/1968 Sb. v § 7b odst. 1 a písm. b) nezmocnil MPSV k tomu, aby mohlo prováděcím předpisem uložit, byť nepřímou – viz bod 5 vzpomínané přílohy č. 2, že objednatel jako budoucí provozovatel dokončeného díla (představujícího VETZ třídy I.) smí dílo **uvést do provozu** jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace SOD. Tedy strpět něco, co mu žádný, natož zá-

kon č. 174/1968 Sb., neukládá (rozpor s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

Navíc ze žádného ustanovení zákona č. 174/1968 Sb. explicitně nevyplývá, že by organizace SOD mohla jakékoliv šetření, spojené s posouzením stavu VETZ z pohledu splnění požadavků bezpečnosti před jejich uvedením do provozu jako nezbytného předpokladu k tomu, aby mohla na jeho základu podat odborné a závazné stanovisko, provádět.

Mohu doložit případ, kdy organizace SOD⁴²⁾ do stanoviska – inspekční zprávy uvedla, že: „*v rámci inspekce nebyla provedena kontrolní měření*“. Přesto, nebo snad právě proto, aniž by zkoumala, byť jen splnění náležitostí výchozích revizí dokončeného díla, souhlasila s předáním zařízení (podle § 4 odst. 7 vyhl. č. 20/1979 Sb.) odběrateli. Jinými slovy, inspekční nálezy byl jen „inventurním“ seznamem listinných dokladů. Nikoliv tedy faktickým ověřením toho, jak říká zákon, zda jsou – **byly splněny požadavky bezpečnosti technického zařízení**.

Přitom obsah odborného a závazného stanoviska, co se týká věcné náležitosti, není zákonem č. 174/1968 Sb., popř. prováděcím právním předpisem, vymezen. To ale není chyba Vyhlášky, ale samotného zákona, neboť k tomu, aby to bylo vymezeno prováděcím právním předpisem, v něm chybí zmocnění.

Chťel bych upozornit na to, že si MPSV, potažmo stát, chadělává na průšvih. V situaci, kdy bude chtít investor – nebo provozovatel v jedné osobě, uvést zařízení do provozu a TICR⁴³⁾ „nestihne“ vydat včas onu listinu – odborné a závazné stanovisko nebo jej doručit (způsob doručení není Vyhláškou stanoven) včas, pak se stát může dočkat žaloby.

Není ani stanovena lhůta, dokdy musí být po oznámení připravenosti k provedení úkonů inspekce zahájena: Lhůta pro jeho vypracování ode dne provedení šetření nebo posouzení stavu VETZ z pohledu splnění požadavků bezpečnosti, stejně tak jako maximální doba provedení vlastního místního šetření (libovůle podněčující korupční jednání) o průkazní povinnosti takovou listinu doručit ani nemluvě.

15. dubna jsem obdržel od zástupce ředitele odboru vládní legislativy JUDr. Jana Kněžinka, Ph.D., informace o tom, cituji, že:

„*Návrh vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí o VETZ byl v souladu s legislativními pravidly vlády projednán pracovní komisí legislativní rady vlády pro pracovní právo a sociální věci dne 28. května 2009. Stanovisko komise Vám zasilám v příloze tohoto dopisu.*

Pokud jde o Vaše obsahové výhrady k textu Vyhlášky, jsem nucen, vzhledem k působnosti odborných útvarů úřadu vlády v legislativním

⁴¹⁾ Elektrikáři, ptejte se jmenovaných subjektů, proč na původních zamítavých stanoviscích již netrvají!

⁴²⁾ Tehdy ještě jako Institut technické bezpečnosti (ITI) Praha.

⁴³⁾ TICR – Technická inspekce České republiky.

procesu, postoupit Vaše podání ministerstvu práce a sociálních věcí...“ – konec citátu.

Pracovní komise legislativní rady vlády pro pracovní právo a sociální věci měla k jednotlivým ustanovením obecné připomínky. Z pohledu, o který nám jde, se jimi netřeba zde zabírat.

Z ministerstva práce a sociálních věcí se mi od ředitelky legislativního odboru JUDr. Naděždy Břeské dostalo v e-mailu, ze dne 28. dubna t. r., odpovědi – *poučení* – o tom, že:

1. organizací SOD je Technická inspekce České republiky (TIČR),
2. TIČR je správní orgán,
3. co Vyhláška stanovuje a co nahrazuje, tedy že Vyhláška je právním předpisem k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ve smyslu § 349 odst. 1 zákoníku práce (aby to bylo vůbec možné říci a „odůvodnit“ takovou právní konstrukci, byl jsem v zápětí poučen, že Vyhláška je **technickým předpisem** ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů),
4. Vyhláška je vydána v mezích příslušných ustanovení vytyčených zákonem č. 174/1968 Sb. (dále jen Zákon) a není s nimi v rozporu.

Ke třetímu poučení předkládám zde laskavému čtenáři znění:

§ 349 odst. 1 zákoníku práce

(1) Právní a ostatní předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jsou předpisy na ochranu života a zdraví, předpisy hygienické a protiepidemické, technické předpisy, technické dokumenty a technické normy, stavební předpisy, dopravní předpisy, předpisy o požární ochraně a předpisy o zacházení s hořlavinami, výbušninami, zbraněmi, radioaktivními látkami, chemickými látkami a chemickými přípravky a jinými látkami škodlivými zdraví, pokud upravují otázky týkající se ochrany života a zdraví.

A připojuji rovněž § 3 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb.

Technické předpisy a technické dokumenty

(1) Technickým předpisem pro účely tohoto zákona je právní předpis, obsahující technické požadavky na výrobky, popř. pravidla pro služby nebo upravující povinnosti při uvádění výrobku na trh, popř. do provozu, při jeho používání nebo při poskytování nebo zřizování služby nebo zakazující výrobu, dovoz, prodej či používání určitého výrobku nebo používání, poskytování nebo zřizování služby.

Poučení je podle mého názoru jen názornou ukázkou toho, jak si ústřední správní úřad může nakládat s pojmem (technický předpis) vymezený jen pro účel konkrétního právního předpisu.

Názor na to, zda je laskavý čtenář přesvědčen o tom, že Vyhláška upravuje otázky týkající se ochrany života a zdraví, popř. že ústavní vymezení podzákonního předpisu (odvozené normotvorby exekutivy – ona Vyhláška) respektuje zákon, ponechávám na něm samotném.

Osobně tvrdím, že nerespektuje. Takovou zřejmou vůli zákonodárce k úpravě nad zákon neměl, alespoň já ji v něm nevidím.

V dalších odrážkách a) až c) předkládám čtenáři to, na co jsem se ptal, na co jsem upozorňoval a jaké odpovědi se mně z legislativního odboru MPSV dostalo.

Naplnění zmocnění podle § 7b odstavce 1 písm. b) zákona⁴⁴⁾ bylo podle mého názoru chybně redukováno výlučně na situaci uvedení do provozu.

Byl jsem poučen, cituji, že:

„Je věcí rozhodnutí ústředního správního úřadu (ministerstva práce a sociálních věcí), v jakém rozsahu bude zákonné zmocnění provedeno.“ – konec citátu.

Názor na to, jak může ústřední správní úřad naložit se zákonem, popř. jak si vykládá vydání podzákonního předpisu „v mezích příslušných ustanovení vytyčených zákonem“ – viz nahoře 4. poučení, nechť si laskavý čtenář udělá sám.

V situaci, kdy bude chtít investor – nebo provozovatel v jedné osobě, uvést zařízení do provozu a TIČR „nestihne“ vydat včas onu listinu – odborné a závazné stanovisko nebo jej včas doručit (způsob doručení není Vyhláškou stanoven), pak se stát může dočkat žaloby. Byl jsem poučen, cituji, že:

„Je-li Technická inspekce České republiky požádána o vydání osvědčení, oprávnění nebo vydání odborného a závazného stanoviska, popř. o provedení prohlídky a vyhodnocení zkoušek (viz § 6a odst. 1 zákona) a jestliže žadatel splnil požadavky nutné k provedení příslušného úkonu, je tento úkon bez zbytečných průtahů proveden.“ – konec citátu.

Názor na úplnost odpovědi nechť si laskavý čtenář udělá sám.

Zajímavý je nejen onen podmiňující způsob, ale i z citátu zde separovaný text:

„Je-li Technická inspekce České republiky požádána o vydání odborného a závazného stanoviska, popř. o provedení prohlídky a vyhodnocení zkoušek a jestliže žadatel splnil požadavky nutné k provedení příslušného úkonu...“

O co tedy má budoucí provozovatel vlastně požádat – o vydání odborného a závazného stanoviska nebo o provedení prohlídky a vyhodnocení zkoušek? Jaké požadavky nutné k provedení příslušného úkonu a na základě čeho si je TIČR může a bude určovat?

Právní povinnost objednatele jako budoucího provozovatele dokončeného díla požadovat provedení prohlídky a vyhodnocení zkoušek neexistuje a oprávnění klást si podmínky k provedení příslušného úkonu TIČR ze zákona nemá.

Současně se ale nabízí otázka, z čeho bude TIČR vycházet, aby mohl vydat odborné a závazné stanovisko?

Zákon č. 174/1968 Sb. v tomtéž § 7b, odst. 1, písm. b) nezmocnil MPSV k tomu, aby mohlo prováděcím předpisem uložit, byť nepřímou – viz bod 5 vzpomínané přílohy č. 2, že objednatel jako budoucí provozovatel dokončeného díla (představujícího VETZ třídy I.) smí dílo uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace SOD. Tedy strpět něco, co mu žádný, natož zákon č. 174/1968 Sb., neukládá (rozpor s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Byl jsem poučen, cituji, že:

„Vyhláškou bylo zákonné zmocnění provedeno ke stanovení bližších podmínek kladebných na úroveň bezpečnosti VETZ při jejich uvádění do provozu a spočívá v požadavku na vydání odborného a závazného stanoviska organizací SOD (viz § 6a odst. 1 písm. a) zákona a bod 5⁴⁵⁾ přílohy č. 1 k Vyhlášce).

Podle § 6a odst. 1 písm. b)⁴⁶⁾ zákona jsou organizace SOD při výkonu státního odborného dozoru nad bezpečností VETZ – mj. – oprávněny provádět prohlídky, řídit a vyhodnocovat zkoušky, kterými osvědčují, zda vyhrazená technická zařízení a materiály použité k jejich zhotovení splňují požadavky předpisů o zajištění bezpečnosti technických zařízení.

Jestliže je možné podle bodu 5 přílohy č. 1 k Vyhlášce o VETZ uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace SOD, je tato organizace oprávněna provést prohlídku tohoto zařízení, kterou bude jeho stav prověřen. Za tímto účelem je tato organizace vybavena oprávněním podle § 6a odst. 2⁴⁷⁾ zákona.“

Podle mého názoru jde opět o účelový konstrukt, daleký od práva.

Neboť § 6a odst. 1 písm. b) zákona zní: *„...ve stanovených případech provádějí prohlídky, řídí a vyhodnocují zkoušky, kterými osvědčují, zda vyhrazená technická zařízení a materiály použité k jejich zhotovení splňu-*

⁴⁴⁾ Stanoví bližší podmínky kladené na vyhrazená technická zařízení, pokud jde o úroveň jejich bezpečnosti, umístění, montáž, opravy, provoz, prohlídky, revize, zkoušky a provozní dokumentaci.

⁴⁵⁾ Zařízení třídy I. lze uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace SOD.

⁴⁶⁾ Ve stanovených případech vykonávají prohlídky, řídí a vyhodnocují zkoušky, kterými osvědčují, zda VETZ a materiály použité k jejich zhotovení splňují požadavky předpisů o zajištění bezpečnosti technických zařízení; ve stanovených případech potvrzují úspěšné výsledky zkoušek.

⁴⁷⁾ Pověření pracovníci organizace SOD jsou oprávněni vstupovat do prostoru organizací a provozních prostor podnikajících fyzických osob za účelem provedení dozoru a k jeho provedení vyžadovat potřebné doklady, informace a vytvoření podmínek.

jí požadavky předpisů o zajištění bezpečnosti technických zařízení; ve stanovených případech potvrzují úspěšné výsledky zkoušek...“ a mluví o specifické situaci **stanovených případů** VTZ a materiálů použitých k jejich zhotovení. Takovýmito byla vyhrazená zařízení v jaderné energetice, podléhající drůve dozoru inspektorátů bezpečnosti práce! Vyhrazená zařízení v jaderné energetice v současné době podléhají podle zvláštního právního předpisu dozoru Státního úřadu pro jadernou bezpečnost.

Jde tedy o zapomenutý pozůstatek ze zákona, který tam již od jeho novely, provedené první částí zákona č. 253/2005 Sb., kterým se měnily některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o inspekci práce, nepatří!

Po nabytí účinnosti citovaného zákona předchůdce TIČR, tj. ITI, neprováděl a ani TIČR v současnosti neprovádí prohlídky, neřídí a nevyhodnocuje zkoušky (nejsou stanoveny žádné případy, kdy by to mělo být vykonáváno), kterými by osvědčovala, že materiály použité ke zhotovení VETZ splňují požadavky předpisů o zajištění bezpečnosti technických zařízení. Šlo by totiž o kolizi se vzpomínaným zákonem č. 22/1997 Sb. Dále se v odpovědi uvádí, citují:

„Ústavní soud se ve své judikatuře problematikou prováděcích právních předpisů zabýval, když v odůvodnění nálezu, vyhlášeného pod č. 410/2001 Sb. – mj. – uvedl, že: „**Opačný závěr, který by požadoval stanovení jakékoliv povinnosti přímo a výhradně zákonem, by zjevně vedl k absurdním důsledkům, a to k popření smyslu sekundární (a v některých případech i primární) normotvorby, jelikož pojmovou součástí každé právní normy je vymezení určitých práv a povinností adresátů normy.**“

Nechce se mi věřit, že by ředitelka legislativního odboru MPSV JUDr. Naděžda Břeská vystudovala právo v Plzni, v každém případě jen účelově mlží. K důkazu, prosím laskavého čtenáře o trpělivost, neboť musím uvést výtah⁴⁸⁾ znění onoho nálezu ústavního soudu č. 410/2001 Sb.:

„Ústavní soud rozhodl dne 16. října 2001 v plénu o návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení nařízení vlády č. 445/2000 Sb., o stanovení produkčních kvót mléka na léta 2001 až 2005.

Systém produkčních kvót mléka se opírá o zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu. Zákon definuje produkční kvótu (§ 2 odst. 5) a peněžní sankce, jež na výrobce, zpracovatele či distributora dopadají v případě jejího překročení či

produkce (odběru, zpracování) bez přidělené kvóty (§ 13). Rovněž stanoví zásady pro rozdělování produkčních kvót (např. § 12 odst. 6). Zákon vládě přímo ukládá (§ 12 odst. 1)⁴⁹⁾, aby svým nařízením do tří měsíců od účinnosti zákona stanovila podmínky a zásady pro vykonávání dalších opatření k organizaci trhu se zemědělskými výrobky a potravinami podle § 1 odst. 2 písm. b) a c) a aby svým nařízením stanovila produkční kvóty a podmínky systému produkčních kvót (§ 12 odst. 3)⁵⁰⁾. Je tedy zřejmé, že při vydání napadeného nařízení se kromě ústavního zmocnění vlády uplatnilo rovněž zmocnění (příkaz) zákonné.

Ústavní soud v této souvislosti uvádí, že se neztotožňuje s tvrzením skupiny poslanců, že napadené nařízení vybočuje z mezí stanovených zákonem č. 256/2000 Sb. a že je v rozporu s čl. 4 Listiny, podle něhož povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a meze základních práv a svobod mohou být upraveny pouze zákonem. Ústavní soud již v nálezu č. 96/2001 Sb. judikoval, že ústavní vymezení odvozené normotvorby exekutivy musí respektovat následující zásady:

- **nařízení musí být vydáno oprávněným subjektem,**
- **nařízení nemůže zasahovat do věcí vyhrazených zákonu,**
- **musí být zřejmá vůle zákonodárce k úpravě nad zákonný standard (musí být tedy otevřen prostor pro sféru nařízení).**

V případě napadeného nařízení ústavní soud z výše uvedených důvodů konstatuje, že všechny citované zásady pro jeho vydání byly zachovány, neboť napadená nařízení vydala vláda jakožto oprávněný subjekt. Nařízení svým obsahem nezasahuje do věcí vyhrazených zákonu (č. 256/2000 Sb.) a zákonodárcem stanovené vymezení obsahu napadeného nařízení (§ 12 zákona č. 256/2000 Sb.) je dostatečně konkrétní tak, aby bylo možné usuzovat na zřejmou vůli zákonodárce ve výše uvedeném smyslu. Lze tedy shrnout, že napadené nařízení výhradně výslovného zákonného zmocnění konkretizuje problematiku upravenou v základních rysech již samotným zákonem. Opačný závěr, který by požadoval stanovení jakékoliv povinnosti přímo a výhradně zákonem, by zjevně vedl k absurdním důsledkům, a to k popření smyslu sekundární (a v některých případech i primární) normotvorby, jelikož pojmovou součástí každé právní normy je vymezení určitých práv a povinností adresátů normy.“

Pokud si čtenář porovná zmocnění podle § 7b odst. 1 písm. b) zákona č. 174/1968 Sb. s výslovným zmocněním podle § 12 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb., nutně musí dojít k závěru, že je mezi nimi zásadní rozdíl v obsahu (konkretizaci) zákonného zmocnění.

Stanovení bližších podmínek kladených na úroveň bezpečnosti VETZ podle citovaného zmocnění nelze zaměnit se stanovením požadavku na vydání odborného a závazného stanoviska organizací SOD. Tedy uložit, byť nepřímou – viz bod 5 vzpomínané přílohy č. 2 Vyhlášky, že objednatel jako budoucí provozovatel dokončeného díla (představujícího VETZ třídy I.) smí dílo uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace SOD. Tedy strpět něco, co mu žádný, natož zákon č. 174/1968 Sb., neukládá (rozpor s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

Má-li se tvořit předpis, lhotejnou, zda jde o základní předpis normotvorný nebo předpis nižší právní síly, tj. odvozenou normotvorbu exekutivy, je třeba vycházet ze tří základních premis, kterými jsou:

- **úmysl** – proč je třeba nový předpis,
- **cíl** – čeho má být tímto předpisem dosaženo,
- **prostředek** – jak má být vytčeného cíle nového předpisu dosaženo.

Co se týká prostředků, pak v případě základního normotvorného předpisu – zákona, smí být voleny jen takové prostředky, které nepřekročí ústavní principy, stejně tak jako předpisy k jejichž dodržování se Česká republika zavázala tím, že je začlenila do svého právního řádu.

Totéž platí v nezmenšené míře i v případě předpisu nižší právní síly, tj. pro odvozenou normotvorbu exekutivy, tedy i pro naši Vyhlášku. Navíc tyto prostředky musí vycházet pouze z výslovného zákonného zmocnění, jímž lze konkretizovat problematiku upravenou v základních rysech již samotným zákonem.

Podívejme se, jak tyto premisy byly autory nové Vyhlášky definovány a naplněny. Nepůjde o můj osobní názor, ony jsou totiž zašifrovány v důvodové zprávě.

Návrh Vyhlášky, který byl předložen 13. května 2009 v obecné části odůvodnění (změněno 15. května. 2009) uváděl, že:

„Navrženou Vyhláškou se sleduje rovněž zabezpečení slučitelnosti s právem Evropského společenství, a to se směrnicí Rady 89/655/EHS z 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na ochranu bezpečnosti a zdraví pracovníků při používání pracovního zařízení a její pozměňovací směrnici Rady 95/63/ES z 5. prosince 1995. Jde

⁴⁸⁾ Celé znění ústavního nálezu lze stáhnout z webu: <http://nalus.usoud.cz>

⁴⁹⁾ § 12 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), odst. 1: Vláda svým nařízením do 3 měsíců od účinnosti zákona stanoví podmínky a zásady pro provádění dalších opatření k organizaci trhu se zemědělskými výrobky a potravinami podle § 1 odst. 2 písm. b) a c).

⁵⁰⁾ § 12 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), odst. 3: Vláda svým nařízením stanoví produkční kvóty a podmínky systému produkčních kvót, při jejichž stanovení dodrží rozsah a časové termíny vyplývající z časového harmonogramu stanoveného v jednání o přistoupení České republiky do Evropské unie.

o transpozici požadavků směrnice Rady 95/63/ES, stanoví v čl. 4a odst. 1 povinnost zaměstnavatele zajistit, aby zařízení, jehož bezpečnost závisí na podmínkách instalace, podléhalo kontrole (po instalaci a před prvním uvedením do provozu) a kontrole po každé montáži na jiném pracovišti nebo na jiném místě odborně způsobilými osobami ve smyslu vnitrostátních právních předpisů nebo zvyklostí za účelem zajištění správné instalace a fungování tohoto zařízení.“

Zajištění „aby zařízení, jehož bezpečnost závisí na podmínkách instalace, podléhalo kontrole (po instalaci a před prvním uvedením do provozu)“ je v ČR řešeno vykonáváním výchozích revizí odborně způsobilými osobami podle ČSN 33 2000-6 (Elektrické instalace nízkého napětí – Část 6: Revize), která je českou verzí harmonizačního dokumentu HD 60364-6:2007, jenž je převzetím mezinárodní normy IEC 60364-6:2006 s modifikacemi. Nebyl tedy důvod k novým krokům k zabezpečení slučitelnosti s právem Evropského společenství.

Dále se v ní uvádělo:

Identifikace problému

Změny zákona č. 174/1968 Sb. provedené zákonem č. 124/2000 Sb. a zákonem č. 253/2005 Sb. nebyly promítnuty do prováděcích právních předpisů k tomuto zákonu.

Problémovou se v této oblasti jeví zejména vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 20/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů. Za dobu své účinnosti byla tato vyhláška několikrát změněna, a to i nařízením vlády č. 352/2000 Sb., kterým se mění některé vyhlášky ministerstev a jiných správních úřadů.

K první větě lze uvést jen to, že to byl ležitý problém MPSV a lze ji chápat jako jeho sebekritiku a ptát se:

Jaké byly důvody, které vedly MPSV k vydání výlučně jen této vyhlášky? Vždyť současně s vyhláškou č. 20/1979 Sb. existovaly – byly vydány vyhlášky, kterými se určovala:

- č. 18/1979 Sb., vyhrazená tlaková zařízení, a stanovily některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti,
- č. 19/1979 Sb., vyhrazená zdvihací zařízení, a stanovily některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti,
- č. 21/1979 Sb., vyhrazená plynová zařízení, a stanovily některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti.

Odpověď na ni zůstává i nyní zahalena rouškou tajemství.

K druhé větě nebyl vznesen ani jeden relevantní argument, v čem spočívaly problémy, pokud jím nebyla ona nečinnost MPSV?

V důvodové zprávě se také mluvilo o:

Cílech, kterých má být dosaženo

Navržená právní úprava má v souladu s národní politikou bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, kterou vláda schválila 23. července 2008 usnesením č. 920, rovněž přispět ke snížení počtu úrazů při pracích na VETZ nebo při jejich obsluze.

Úrazy při činnostech na elektrickém zařízení nemají podle mých zkušeností, ať již z doby, kdy jsem vykonával práci inspektora SOD nebo z dosavadní praxe soudního znalce, nic společného se stavem elektrického zařízení. Vždy šlo o příčinu mající kořeny v selhání lidského faktoru při pracích na VETZ, nikoliv však při jejich obsluze!

Jestliže jsem před šesti lety do časopisu Elektro napsal⁵¹⁾ (a nemám ani nyní na tom co měnit):

„Pokud bychom chtěli říci, že ohrožení je elektrickým zařízením jím vlastní ze samé jejich fyzikální podstaty, pak jsem přesvědčen, že nejde ani o „základní“ ohrožení, natož o ohrožení zvýšené! Prostě u těchto technických zařízení je nutné počítat s tím, že představují díky fyzikální podstatě, na jejímž základu fungují a používají se, elektrické nebezpečí, ale vždy jen za situací, které jsou na nich samých nezávislé, situací, které vyvolá buď jejich uživatel – ať již svou činností, jakou je neodborná obsluha, nebo činností (popř. nečinností) charakteru jejich údržby, nebo jsou vyvolány přírodními vlivy na člověku nezávislými (bouřky apod.).

Co se týká instalace, tak ty musí být podrobeny výchozí revizi, na jejímž závěru – ve výchozí revizní zprávě – musí být konstatováno, zda je elektrické zařízení – pozor: správně elektrická instalace – z hlediska bezpečnosti schopna provozu. Jinými slovy, správně provedená a zrevidovaná instalace nemůže být sama o sobě zdrojem jakéhokoliv nebezpečí.

Pokud jde o technická zařízení připojovaná na elektrickou instalaci nejen budov, pak musíme mluvit o výrobcích a tady víme, že ty mohou a musí být uváděny na trh a do oběhu jen jako výrobky bezpečně⁵²⁾.

Co to znamená? Znamená to podle mě jediné, že elektrická zařízení (ve všech zmíněných podobách a jejich variacích), jako jsou elektrické instalace, tak technická zařízení na ně připojovaná, nemohou, při splnění uvedených požadavků, představovat v okamžiku uvedení do provozu (u výrobků v okamžiku uvedení na trh a do oběhu) žádné ohrožení, natož ohrožení zvýšené.

Kdy se tedy mohou projevit jako zařízení ohrožující? Jedině tehdy:

- a) budou-li neodborně, tj. v rozporu s průvodní dokumentací výrobce (návodů k obsluze), obsluhována,

- b) budou-li na nich vykonávány úkony údržby (úkony, při kterých se vyskytují nebezpečí zranění (způsobená elektrinou – injury electrical) v rozporu s pracovními postupy, které vycházejí zase z průvodní dokumentace výrobce nebo z místních provozních a bezpečnostních předpisů zaměstnavatele,
- c) nebudou-li provozována a udržována podle průvodní dokumentace výrobce nebo podle místních provozních a bezpečnostních předpisů jejich provozovatele, a budou proto zdrojem jak elektrického, tak i neelektrického nebezpečí, popř. díky tomu nezaručí spolehlivý provoz ať již sebe sama nebo u instalací zařízení jimi napájených.

Jediné, co lze s ohrožením spojovat a hodnotit, jsou následky ohrožení. V případě ohrožení lidského života nebo zdraví jím je buď smrt, nebo „jen“ zranění způsobené elektrinou. Co se týká ohrožení majetku, je to obdobně, zase lze hodnotit jen jeho dopad. To už jsem ale zase někde jinde. Následky kteréhokoliv takového ohrožení nemohou být směrodatné pro to, do jaké míry se máme k elektrickým zařízením chovat. Ať již z pohledu jejich obsluhy, údržby, včetně kontrol a revizí.“

Závěrečná zpráva o hodnocení dopadů regulace (malá RIA) tehdy tvrdila, že:

„Návrh právní úpravy týkající se VETZ se předkládá z důvodu věcné naléhavosti...“

Ona „věcná naléhavost“ by se dala hledat jehlou v kupce sena.

V závěru důvodové zprávy se uvádělo, že:

„Vydání nové Vyhlášky a zrušení vyhlášky č. 20/1979 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je cestou, která může oproti dosavadnímu právnímu stavu vyjasnit úkony spojené s VETZ, neboť adresáti budou obeznámeni s tím, které činnosti příslušejí výlučně organizaci SOD. Novou právní úpravou se zachová preventivní charakter činnosti organizace SOD, zaměřený na rizikové a složité typy VETZ zařazené do třídy I.

Systém financování ověřování technické bezpečnosti VETZ se opírá o financování úkonů hrazených z prostředků podnikajících subjektů, kterými se následně používá převážně k podnikatelským účelům a k dosahování zisku, nelze proto vyčíslit finanční dopady na podnikatelskou sféru.

Lze jen odhadnout, že navrženou právní úpravou by měl být redukován objem ukládaných úkonů, a s tím spojená finanční náročnost, a to oproti vyhlášce č. 20/1979 Sb., ve znění pozdějších předpisů, alespoň o 20 % celkových nákladů.“

K uvedenému textu se zdržím komentáře a vyhodnocení uvedených údajů a prognózy redukování finančních nákladů podnikatelských subjektů ponechávám opět na laskavém čtenáři.

⁵¹⁾ Viz seriál článků: Provokativní otázky, o to víc provokativní odpovědi aneb víme vůbec, o čem hovoříme, když mluvíme o vyhrazených technických zařízeních a s nimi spojenými otázkami?

⁵²⁾ Pokud jde o stanovené výrobky viz zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů a k němu příslušná nařízení vlády, a dále zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků).

Závěr

Na závěr nejen této závěrečné části ponechávám obdobně na milém čtenáři k posouzení část textu z mého dopisu adresovaného 20. dubna 2010 ministerstvu práce a sociálních věcí, tehdy JUDr. Petru Šimerkovi, na který jsem se nedočkal odpovědi⁵³⁾:

„Vážený pane ministře, plně chápu, že Vaše úkoly, kterými jste na MPSV zavalen, jsou neskonale širší a důležitější než jen zmíněná oblast (čtenáři rozuměj oblast VTZ). O to víc se nedivím, že jsou Vám v této Vaší nelehké pozici podávány nekvalitní a neúplné informace k Vaším rozhodnutím v této oblasti.

Jinak si nelze vysvětlit, jak je možné a že se ve zřizovací listině TIČR z 24. listopadu 2009 v části e1) *Jiná činnost*, v bodech:

- 5. poskytování služeb v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci,
 - 6. mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání odborných kurzů, školení, včetně lektorské činnosti,
 - 7. poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků,
- objevují tedy činnosti, které tam být ze zákona nemohou. Vždyť zákon č. 174/1968 Sb. – úplné znění zákon č. 338/2005 Sb. jasně v § 1 říká:

Státní odborný dozor nad bezpečností VTZ vykonávají organizace SOD zřízené výhradně k tomuto účelu ministerstvem práce a sociálních věcí.

Přitom pouze činnosti vymezené § 6a odst. 1 písm. a) vykonává tato příspěvková

organizace za poplatky stanovené vyhláškou č. 398/2001 Sb., ve znění pozdějších změn, provedených vyhláškou č. 112/2005 Sb.!

Vážený pane ministře, jak jinak si lze vysvětlit, že se bod 5 zřizovací listiny kryje s tím, že TIČR má od 18. května 2005 zapsanu ohlašovací vázanou živnost *Poskytování služeb v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci*? Když obsahová náplň této živnosti (viz příloha č. 2 nařízení vlády č. 278/2008 Sb.) současně obsahuje mj. i podávání odborných stanovisek k bezpečnostně-technické úrovni strojů a technických zařízení při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách a údržbě!

Jak se bod 6 zřizovací listiny kryje s tím, že TIČR má od 18. května 2005 zapsanu ohlašovací volnou živnost, kdy jejím oborem je *Mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti*? To přece zákon nepředpokládal a MPSV k tomu nezmocnil!

Jak se bod 7 zřizovací listiny v části *Zpracování odborných studií a posudků* kryje s tím, že TIČR má od 18. května 2005 zapsanu navíc další ohlašovací volnou živnost, kdy jejím oborem je mj. *Zpracování odborných studií a posudků*?

Vážený pane ministře, jak může někdo – TIČR, kdo ze zákona podle § 6a odst. 1 písm. a) ...*podává odborná a závazná stanoviska o tom, zda jsou při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách, údržbě a revizi VTZ splněny požadavky bezpečnosti technických zařízení ...*, (čím a podle čeho je závazné není zákonem vymezeno), když v téže věci současně, nepo-

chybně za jinou úplatu jako podnikající právnická osoba s IČ: 00638919 může v rámci uvedených dvou živností zpracovávat studie a posudky? Vždyť to je evidentní střed zájmů.

Kde a za jakých podmínek a na jakém právním základu k nim navíc může získávat informace a podklady? Žonglování se slovíčky *stanovisko, studie* nebo *posudek* je jen pro negramotné.

Vážený pane ministře, víte o tom, že ITI Praha od 18. května 2005 podnikala i v těchto živnostech?

Činnost technických poradců v oblasti technických zařízení

Zahájeno: 18. května 2005

Ukončeno: 11. března 2009

Pořádání odborných kurzů, školení a jiných vzdělávacích akcí, včetně lektorské činnosti

Zahájeno: 18. května 2005

Ukončeno: 11. března 2009

Všechny zde uvedené údaje jsou převzaty z veřejné části živnostenského rejstříku a potvrzené platnosti k 20. dubna 2010 05:27:25.

Vážený pane ministře, pokud TIČR na svých webových stránkách sděluje od 15. března t. r., že přijme pro své pobočky (Praha 2, České Budějovice, Plzeň, Hradec Králové, Ostrava a Liberec) do trvalého pracovního poměru pracovníky/pracovnice na pozici: *inspektor pro oblast vyhrazených elektrických zařízení* (autor inzerátu ani neumí oblast pojmenovat), pak je nad slunce jasné proč. Peníze jsou přece „až na prvním místě“. Jenomže Vy dobře víte a já si dobře pamatuji, jak jste na ČÚBP vysvětloval, jak je to s financováním příspěvkové organizace. Stojí to ale za to, za takovou cenu?

⁵³⁾ Dopis z 24. 5. tohoto roku na hlavičkovém papíře ministra byl bez uvedení jména nečitelně podepsán zastupujícím v. z.

AMT měřicí technika

AUTORIZOVANÝ DISTRIBUTOR MĚŘICÍ TECHNIKY

KONZULTACE – PRODEJ – KALIBRACE – SERVIS

www.amt.cz

ISO 9001

AMT měřicí technika, spol. s r. o., Leštínská 2418/11, 193 00 Praha - Horní Počernice, fax: 281 924 344, tel.: 281 925 990, tel.: 602 366 209, e-mail: info@amt.cz

www.svetlo.info

nové webové stránky
s vylepšeným vyhledávačem
a možností stahovat články v PDF

